

NOVO
LICE CRKVE

Glas Koncila

40
1962-2002
godina
YEARS
EK

KATOLIČKI TJEDNIK

GODIŠTE XLIII.

30. SVIBNJA 2004.

BROJ 22 (1562)

CIJENA 5 KN

Boris Mikšić: hrvatski i američki dar

»Ima ljudi koji kad uspiju zaborave na druge. Drugi pak ne žele ništa učiniti da se svijet promijeni. Misle: 'Ja sam se namučio, pa zašto bi drugima bilo lakše?' Boris se odlučio za pomoć ljudima. Radi na tome da se stvore uvjeti u kojima poduzetnici mogu uspjeti a da pritom ne moraju iseliti u drugu zemlju, ostavljajući obitelj i svoje prijatelje. Posvetio je mnogo vremena, novca i snage kako bi svojoj domovini Hrvatskoj pomogao da shvati i prihvati zapadnjački način poslovanja. Prije dvadeset godina, kada je došao u Sjedinjene Države, Boris Mikšić je sa sobom donio energiju, inteligenciju, odlučnost. Ali i jedan san. On je bio dar Hrvatske Americi. Kad Boris danas posjećuje Hrvatsku, on sa sobom donosi istu snagu, inteligenciju i odlučnost, ali i umijeće uspješnog poduzetnika. Danas, on je dar Amerike Hrvatskoj - tim je riječima američki guverner države Minesote Rudy Perpich opisao hrvatskog poduzetnika u Americi Borisa Mikšića. »Dečko s Trešnjevke«, kako B. Mikšić voli za sebe reći, ostvario je svoj američki san jer danas je njegova tvrtka »Cortec«, rođena u garaži u Hugou, jedna od vodećih u svijetu u proizvodnji sredstava protiv korozije a godišnji joj je promet oko 25 milijuna dolara.

Jamstvo uspjeha - etičko poslovanje

Veličina Borisa Mikšića ne ogleda se samo u njegovu velikom bogatstvu, poslovnim vezama, utjecaju i poznanstvima, nego još više u neposrednom i pristupačnom odnosu prema sugovornicima. Plijeni njegovo iskreno zanimanje za sugovornika, bez obzira je li riječ o starome znancu ili nekome kojega je prvi put u životu susreo. Zvuči gotovo nevjerojatno da biznismen takvog profila ima vremena slušati o obitelji, problemima, planovima doskorašnjeg neznanca.

Uvjeren je kako je jedna činjenica od samoga početka bila jako važna za uspjeh na iznimno zahtjevnom i konkurentnom američkom i svjetskom tržištu - etičko poslovanje. Budući da je »Cortec« njegova vlastita tvrtka, on je bio, razumije se, ta ključna osoba koja je određivala i zahtijevala takav način poslovanja. Po njegovim riječima, u dosadašnjim poslovima vrijednim stotine milijuna dolara taj temeljni princip podrazumijevao je krajnje poštenu pristup: od prvoga telefonskog razgovora do zadnjega potpisa na ugovor. Svjestan je kako to zvuči za

naše prilike pomalo idealistički ili utopijski, ali ističe kako nikada nikome nije dao ni jedan dolar mita! Središnje teme u razgovorima s poslovnim partnerima uvijek su: cijena, kvaliteta, rok, isporuka i si. ali nikada - osobna provizija. Zbog svega toga, skromno i bez samohvale voli reći da ga je nakon radnog dana obuzimao najčešće osjećaj zadovoljstva zbog postignutih rezultata a nikako krivnja, strah od inspekcije, grižnja savjesti... Njegova je tvrtka etiku primjenjivala i u poslovanju na tzv. »sivim« tržištima, gdje nije često sve »čisto« i legalno. Na to su se postupno navikli i njegovi poslovni partneri jer su jednostavno bili prinuđeni na takav način poslovanja. Ta svijest o nužnosti etičkog poslovanja kao temelja uspješnosti nije još dobila, prema njegovu mišljenju, zasluženo mjesto ne samo u Hrvatskoj nego i u drugim zemljama u razvoju i tranziciji.

Zato u tim državama i dolazi do brzog i silnog bogaćenja pojedinaca. U tom smislu često postavlja pitanje: Zar netko može povjerovati da se itko u bilo kojoj bivšoj komunističkoj zemlji mogao obogatiti »preko noći« na pošten način: radom, trudom i umješnošću? I to tako da se njegovo bogatstvo ravnopravno može mjeriti s onima u razvijenim zemljama na Zapadu? U Americi nema više »divljeg zapada«, tj. divljeg kapitalizma jer su gospodarski i poslovni odnosi potpuno uređeni; točno se zna kako se mora poslovati. To su dobre strane američkog društva i biznisa koje je prihvatio i primijenio u svojem radu.

U Hrvatskoj se isplati investirati

Mikšić je prilično godina prisutan na hrvatskom tržištu jer opskrbljuje hrvatske kupce već dvadesetak godina. Veliki potencijal ove zemlje vidi u malim i srednjim tvrtkama, a kočnice su, stalno ističe uz napomenu kako ne bi htio biti dosadan, u korupciji s kojom se treba suočiti. Potom je potrebno zaustaviti odljev mladih, talentiranih i sposobnih stručnjaka, da ne moraju napuštati Hrvatsku jer je to najveći gubitak za jednu zemlju. Postoje i pretpostavke za to jer su, po njegovoj ocjeni, hrvatska sveučilišta odlična i pružaju znanje koje nije u zaostatku za svijetom. Osim toga, Hrvatska se i tehnološki treba što bolje uključiti u svjetske tijekove, jer, kako se voli prisjetiti, prošla su vremena kada je on npr. putovao u Južnu Afriku, tamo proboravio mjesec dana i nakon brojnih sastanaka vratio se u St. Paul sa svežnjem

Vlasnik tvrtke »Cortec« iz St. Paula u američkoj državi Minesoti uvjeren je da je etičko poslovanje bilo presudno za njezin uspjeh na iznimno zahtjevnom i konkurentnom američkom i svjetskom tržištu. Trenutno je glavni i udarni artikl tvrtke ekoplastika, koja se razgrađuje i uopće nije štetna za okoliš. Nju bakterije pod zemljom unište jer je 50% njezinih derivata kukuruz i soja! Uz to što ne zagađuje okoliš, materijal je i kvalitetniji od klasične plastike.

narudžaba. Danas je, dakako, sve puno jednostavnije i lakše. Hrvatskoj su potrebni menadžeri koji rade efikasno, stručno i etično, sa svim najsuvremenijim spoznajama, znanjem svjetskih jezika i slično.

Po njegovim riječima, »Cortec« je u ekspanziji na europsko tržište jer trenutno opskrbljuje sve europske zemlje, u kojima ima kompletnu distribuciju. Njezini su proizvodi prihvaćeni od velikih sustava, kao što su: »Wolkswagen«, »Philips«, »Mercedes«, »Nokia«, »Ericsson« i dr. Došli su do toga da moraju razmišljati ne više samo o distribuciji, nego i o proizvodnji na europskom du. Ne treba se čuditi, ističe, da su izabrali Hrvatsku jer osim njega ima puno usposlenih hrvatskih menadžera, mladih ljudi koji su u »Cortec« došli na specijalizaciju, i koji su također pridonijeli da se ta odluka donese. Njegova tvrtka želi biti primjer i poticaj za sve druge da se u

Hrvatskoj može i isplati investirati. Hrvatska, u kojoj namjeravaju osobiti cijeli zaokruženi proizvodni proces, bit će im »odskočna daska« za cijelu Europu. Konkretno, nedavno su predstavnici tvrtke u Osijeku razgovarali s osječko-baranjskim županom o gradnji supermoderne tvornice ekoplastike. To je njihov glavni i udarni artikl - proizvodnja takve vrste plastike, i to od najobičnijih plastičnih vrećica do puno složenijih i većih dijelova, koja se razgrađuje i nije uopće štetna za okoliš. Nju bakterije pod zemljom unište, ona jednostavno nestane, jer je 50% njezinih derivata kukuruz i soja! Uz to što uopće ne zagađuje okoliš, materijal je i kvalitetniji od klasične plastike, koja kao smeće može »izdržati« i do tisuću godina. Potražnja za tom novom vrstom plastike je već velika a u sljedećih desetak godina predviđaju pravi proizvodno-tržišni »bum«. Danas u Europi postoje samo dvije tvornice ekoplastike, po jedna u Finskoj i Italiji, ali ni jedna od njih nije ni približno tehnološki dotjerana. Važno je također znati da će tvornica »Cortec« u Hrvatskoj zaposliti domaće stručnjake: inženjere, tehnologe i radnike.

Ponosan na Zagrebačko sveučilište

Mikšić je poznat i kao veliki humanist i rodoljub, materijalno je pomagao borbu hrvatskog naroda za osamostaljenje, organizirao i slao mnoštvo humanitarne pomoći, razgovarao s brojnim američkim uglednicima iz političkog, gospodarskog i kulturnog života objašnjavajući im hrvatske ciljeve, razbijaajući njihove stereotipe o Hrvatskoj, suprotstavljao se jakom srpskom lobiju i propagandi itd. Doista je puno truda i vremena posvetio stvaranju pravog i objektivnog »imagea« Hrvatske, tako da su danas, s ponosom voli konstatirati, hrvatskim predstavnicima sva vrata u Minesoti otvorena, od guvernera do tamošnjega Katoličkog sveučilišta St. Thomas. Zato je danas već prilično velik broj tamošnjih Amerikanaca čuo o Hrvatskoj, njezinoj turističkoj ponudi i, što je i najvažnije, znaju razloge njezina osamostaljenja. Posebno je ponosan što ga je predsjednik Tuđman g. 1995. imenovao

počasnim generalnim konzulom Republike Hrvatske, što je značilo dodatna nastojanja za tješnjom kulturnom i gospodarskom suradnjom, većim pristupom američkim medijima i širom humanitarnom djelatnosti. Također smatra velikim uspjehom uspostavu suradnje između Nacionalne garde Minesote i Hrvatske vojske. Njegovi su američki prijatelji također lobirali za što brže uključivanje Hrvatske u »Partnerstvo za mir«, kao prvu stepenicu za ulazak NATO.

Njegov odnos prema domovini sugovornici diljem svijeta iščitavaju u činjenici da nikada ne ispušta prigodu kako bi naglasio daje diplomu inženjera strojarstva stekao na Sveučilištu u Zagrebu, te da mu je znanje stečeno u Hrvatskoj koristilo u ostvarenju uspjeha u Americi. No usprkos doista zadivljujućem uspjehu, Boris Mikšić čvrsto stoji »na du«, kako je to i napisao u završnim riječima u autobiografskoj knjizi: »Budućnost nosi nove izazove i još mnogo učenja. Sada doista razumijem što znače riječi Winstona Churchilla da uspjeh nikada nije konačan.«

Matko Lipozenčić